

*Sterre ge moet er zo stille niet staan
ge moet er met ons naar Bethlehem gaan.
Bethlehem die schone stad
waar Maria met haar klein kindje zat.
... zo klonk er die avond een driekoninglied.*

Gedenk in uw gebeden

mevrouw

Anna HOEBEKE

weduwe van de heer

Maurits DE TEMMERMAN

geboren te Sint-Blasius-Boekel op 24 november 1918

en godvruchtig overleden

te Horebeke op 7 januari 2002

Begeleid door het gebed van de H. Kerk.

De familie dankt u voor uw medeleven
in rouw en gebed.

*De namis zal plaats hebben op zaterdag 2 februari
2002 om 19 uur.*

Begrav. De Pauw & Zn. n.v. 9630 Zwalm 055/499.012

De dagen die bij de jaarwende op hun kortst waren, geleken dit jaar nog donkerder en korter dan andere jaren. Moeder, je was zwak geworden, je moed en draagkracht die u vroeger in momenten van pijn en verlies overeind hielden, ontbraken nu.

Onze beste wensen bij het nieuwe jaar konden je niet verder helpen. Zoals je altijd waart, was nu niet meer. Ook al blijf je nu samen met vader voor ons zo veel meer aanwezig dan alleen een lieve herinnering. We dragen je mee in de dingen die we zeggen en doen.

Je was bijna altijd in je geboortedorp en thuis kunnen blijven en die laatste paar jaar was je nog met allen verbonden. Je was dankbaar om die band met je kinderen, familie en lieve bureu.

Moeder waar is de tijd, dat het huis vol kinderen was een heel dozijn. Twaalf keer moeder was je. Je had een goed hart voor je kinderen; ze waren je leven. Toen de kinderen het huis uitgingen, ontving je de kleinkinderen met dezelfde liefde. Het was of je nog zoveel keer moeder werd. Wat hen verdriet deed, bezorgde u verdriet wat hen blij maakte was u tot vreugde. Jij liet medeleven en medelijden soms voorgaan op oordelen of veroordelen. Soms ging je daar wel verder in dan wij konden volgen. Goedheid en barmhartigheid zijn voor jou geen abstracte woorden gebleven. Jij hebt die woorden tot leven gebracht. Laatst wou je ook nog je kamergenoot met moederhanden inuffelen voor de nacht en luisteren met een moederhart naar het verdriet van hen die u kwamen verzorgen en met moederzorg naar het verhaal over de lieve achterkleinkinderen die naar school moesten.

Jij blijft altijd moeder.

